

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 47

гр. София, 01.07.2024 г.

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в публично заседание на първи юли
през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: полк.ЛИДИЯ П. ЕВЛОГИЕВА

Членове: полк. ПЕТЬО СЛ. ПЕТКОВ
полк.ЮЛИЯН В. БАНКОВ

при участието на секретаря ЕМИЛИЯ П. С.

в присъствието на прокурора Е. В. А.

като разглежда докладваното от полк.ЮЛИЯН В. БАНКОВ Въззивно частно
наказателно дело № 20246000600047 по описа за 2024 година

образувано по частна жалба от адв. Е. К. от АК – П. – защитник на
обвиняемия М. Х. С. срещу определение № 24/21.06.2024 г. по ЧНД №
85/2024 г. по описа на Военен съд – Пловдив.

Производството е по реда на чл. 65, ал. 7, 8 и 9 от НПК.

С обжалваното определение № 24/21.06.2024 г. по ЧНД № 85/2024 г. по
описа на Военен съд – Пловдив е оставено без уважение искането на адв. Е. К.
от АК – П. (защитник на обвиняемия М. Х. С.) за изменение на мярката за
неотклонение на нейния подзащитен от „Задържане под стража“ в по-лека.

С жалбата срещу определението на ВС – Пловдив се иска отмяна на
същото и да се постанови ново, с което да се определи по-лека мярка за
неотклонение различна от „Задържане под стража“ спрямо обвиняемия М. С..
Сочи се, че обжалваното определение е постановено при нарушение на
материалния и процесуалния закон. Изтъква се, че са минали повече от пет
месеца от задържането на С. и че вече не е налице опасност той да извърши
друго престъпление, а обосноваността на предположението за негово участие
в повдигнатите му обвинения е опровергано.

В съдебно заседание защитника на обвиняемия адв. К. поддържа
доводите, изложени в частната жалба. Изтъкват се новите обстоятелства, че
са изтекли почти шест месеца от вземане на най-тежката мярка за
неотклонение, че майката на обвиняемия страда от инсулинозависим захарен
диабет, за което представя експертно решение от болницата в гр. Д., сочат се
показанията на допуснатия пред основния съд свидетел С. за тежкото семейно

положение на обвиняемия. Прави се коментар на доказателствата и това, че те са силно разколебани към днешна дата. Иска се определяне на по-лека мярка за неотклонение.

В съдебно заседание обвиняемият М. Х. С. се присъединява към становището на защитника си и иска мярката му за неотклонение да бъде изменена в по-лека, като бъде отменено определението на ВС – Пловдив.

В съдебно заседание представителят на Военно-апелативната прокуратура дава становище да бъде потвърдено определение № 24/21.06.2024 г. на Военен съд – Пловдив. Сочи се, че няма промяна на обстоятелствата, което да налага вземане на по-лека мярка за неотклонение. Изтъква се, че по делото се работи усилено – назначени са множество експертизи, събрани са документи, разобличаващи обвиняемите, а на същите са повдигнати обвинения от военен разследващ п..

Военно-апелативният съд, като взе предвид доводите, изложени от страните, материалите по досъдебното производство и обжалвания първоинстанционен съдебен акт, намира за установено следното:

Жалбата е подадена от легитимно лице (защитника на обвиняемия М. С.) в законоустановения тридневен срок чрез съда постановил атакувания съдебен акт и е допустима.

Досъдебното производство е образувано от ОП - П. под № 14/2024г. по описа на ОСЛО при ОП - П. (т.1, л. 6 ДП), като впоследствие е било изпратено по компетентност на ВОП - П., където е заведено под № 13-Рп/2024 г. по описа на ВОП – П. (т. 17, л. 2-3 ДП).

Делото е образувано за това, че:

1. В периода от месец август 2023 г. до 22.01.2024 г., в гр.П. и гр.Д., е била създадена организирана престъпна група с ръководител В.Т.П. и участници М. Х. С., Г.Д.К. и М.Г.Л., р-к М.К.П. като групата е била въоръжена и създадена с користна цел и с цел да върши съгласувано в страната престъпления, за които се предвижда наказание „лишаване от свобода“ повече от три години, а именно такива по чл. 143, чл. 213а и чл. 214 от НК.

Престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. първо и второ, т. 2, вр. ал. 2 от НК.

2. В периода от 20 септември до 07 октомври 2023 г., в гр. Д., обл. Х., при условията на продължавано престъпление, в съучастие като съизвършители с В.Т.П. – лице, което се занимава с охранителна дейност, М. Х. С. – лице, което се занимава с охранителна дейност, Г.Д.К. - лице от състава на МВР (младши полицейски инспектор в група „ТП“ на сектор „ОП“ към ... РУ-П. при ОД на МВР - П.) и М.Г.Л. – лице от състава на МВР (п. – водач на п.а. в група „...“ на сектор „ОП“ къмолия при ОД на МВР - П.) и р-к М.К.П. от в.ф. – П. с цел да набави за себе си и съучастниците си имотна облага, чрез използване на сила и заплашване, е принудил Ж.Д. В. и И.Н.А. да извършат нещо противно на волята им, с което на тях и на други му

- Н.Г.А. (баща на И.Н.А.) е причинил значителни имуществени вреди в общ размер на 34 588,70 лв., както следва:

- На 20.09.2023 г., в гр. Д., обл. Х., е принудил Ж.Д. В. от гр. Д., чрез сила и заплашване, да извърши нещо противно на волята му – да им даде парична сума от 15 000 (петнадесет хиляди) лева и с това му е била причинена имотна вреда в размер на 15 000 лева;

- На 20.09.2023 г. в гр. Д., обл. Х., е принудил И.Н.А. от гр. Д., чрез заплашване, да извърши нещо противно на волята му – да им предаде парична сума в размер на 10 000 (десет хиляди) евро и с това причинили имотна вреда други му – на Н.Г.А. (баща на И.Н.А.) в размер на 10 000 евро или 19 558,70 лева;

- На неустановена дата, в периода от 21.09.2023 г. до 07.10.2023 г. в гр. Д., обл. Х. е принудил И.Н.А. от гр. Д., чрез заплашване, да извърши нещо противно на волята му – да им даде парична сума в размер на 15 000 (петнадесет хиляди лева), като деянието останало недовършено поради независещи от дейците причини - Иван Николов Атанасов се укрил и не могли да установяват местонахождението му;

като деянията са извършени от лице, което действа в изпълнение на решение на организирана престъпна група.

Престъпление по чл. 214, ал. 2, т.2 вр. т.1, вр. ал.1, вр. чл. 213а, ал.3, т.2 вр. ал.2, вр. чл. 142, ал.2, т.8, вр. чл. 20, ал.2, вр. чл. 26, ал.1 от НК.

Преди изпращането на делото по компетентност на ВОП - П., към наказателна отговорност са били привлечени следните лица:

1. В.Т.П., за извършени престъпления:

- по чл. 321, ал. 3, пр. първо и второ, т. 1, вр. ал. 1, пр. 2 от НК;

- по чл. 214, ал. 2, т.2 вр. т.1, вр. ал.1, вр. чл. 213а, ал.3, т.2 вр. ал.2, т. 5 и т.6, вр. чл. 142, ал.2, т. 6 и т.8, вр. чл. 20, ал.2, вр. чл. 26, ал.1 от НК;

- по чл. 143, ал. 2, вр. ал.1, вр. чл. 142, ал.2, т. 6, предложение последно и т. 8, вр. чл. 20, ал.2, НК;

- по чл. 143, ал. 2, вр. ал.1, вр. чл. 142, ал.2, т. 6, предложение последно и т. 8, вр. чл. 20, ал.2, НК.

2. М. Х. С., за извършени престъпления:

- по чл. 321, ал. 3, пр. първо и второ, т. 2, вр. ал. 2 от НК;

- по чл. 214, ал. 2, т.2 вр. т.1, вр. ал.1, вр. чл. 213а, ал.3, т.2, вр. ал.2, т. 5, вр. чл. 142, ал.2, т. 6, пр. първо и т.8, вр. чл. 20, ал.2, вр. чл. 26, ал.1 от НК;

- по чл. 143, ал. 2, вр. ал.1, вр. чл. 142, ал.2, т. 6, предложение първо и т. 8, вр. чл. 20, ал.2, НК;

- по чл. 143, ал. 2, вр. ал.1, вр. чл. 142, ал.2, т. 6, предложение първо и т. 8,

вр. чл. 20, ал.2, НК.

3. Г.Д.К., за извършени престъпления:

- по чл. 321, ал. 3, пр. първо и второ, т. 2, вр. ал. 2 от НК;

- по чл. 214, ал. 2, т.2, вр. т.1, вр. ал.1, вр. чл. 213а, ал.3, т.2, вр. ал.2, т. 5, вр. чл. 142, ал.2, т. 6, предложение предпоследно и т.8, вр. чл. 20, ал.2, вр. чл. 26, ал.1 от НК.

- по чл. 143, ал. 2, вр. ал.1, вр. чл. 142, ал.2, т. 6, предложение предпоследно и т. 8, вр. чл. 20, ал.2, НК.

4. М.Г.Л., за извършени престъпления:

- по чл. 321, ал. 3, пр. първо и второ, т. 2, вр. ал. 2 от НК.

- по чл. 214, ал. 2, т.2, вр. т.1, вр. ал.1, вр. чл. 213а, ал.3, т.2, вр. ал.2, т. 5, вр. чл. 142, ал.2, т. 6, предложение предпоследно и т.8, вр. чл. 20, ал.2, вр. чл. 26, ал.1 от НК.

С Определение № 131/26.01.2024 г. по ЧНД № 236/2024 г. по описа на Окръжен съд – Пловдив на обвиняемите В.Т.П., М. Х. С., Г.Д.К., М.Г.Л. е била взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“ /т. 3, л. 2-20 ДП/. Определението е било обжалвано пред Апелативен съд – Пловдив. С Определение № 56/01.02.2024 г. на ПАС е било потвърдено определението на ОС – Пловдив и респективно е била взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“ /т.3, л. 21-37 ДП/.

5.С постановление от 29.02.2024 г. /т.17 ДП/ редник М.К.П. от в.ф. – П. е бил привлечен в качеството му на обвиняемо лице за извършени престъпления, както следва:

- по чл. 321, ал. 3, пр. първо и второ, т. 1, вр. ал. 1, пр. 2 от НК;

- по чл. 214, ал. 2, т.2 вр. т.1, вр. ал.1, вр. чл. 213а, ал.3, т.2 вр. ал.2, т. 5 и т.6, вр. чл. 142, ал.2, т. 6 и т.8, вр. чл. 20, ал.2, вр. чл. 26, ал.1 от НК;

- по чл. 143, ал. 2, вр. ал.1, вр. чл. 142, ал.2, т. 6, предложение последно и т. 8, вр. чл. 20, ал.2, НК;

- по чл. 143, ал. 2, вр. ал.1, вр. чл. 142, ал.2, т. 6, предложение последно и т. 8, вр. чл. 20, ал.2, НК.

С определение № 15/01.03.2024 г. по ЧНД № 35/2024 г. по описа на ВС – Пловдив на същия е била взета мярка за неотклонение домашен арест.

С определение № 15/11.03.2024 г. по ВЧНД № 13/2024 г. по описа на ВоАС – София, определението на ВС – Пловдив за този обвиняем е било потвърдено.

Военно-апелативния съд съобрази, че и четирите повдигнати обвинения на обвиняемия М. С. (т. 2, л. 16-17, л. 36-37, л. 52-53 и том 17, л. 24-26 от досъдебното производство) са за тежки умишлени престъпления по смисъла на закона (наказуеми с лишаване от свобода над 5 години). Престъплението

по чл. 321, ал. 3 НК – от 5 до 15 години лишаване от свобода, престъплението по чл. 214, ал. 2 НК – от 5 до 15 години лишаване от свобода, глоба и конфискация на имущество, а двете престъпления по чл. 143, ал. 2 НК – от 3 до 10 години лишаване от свобода. Последното повдигнато обвинение (посочено по-горе) е от военен разследващ п. за разлика от първите три обвинения, които са били повдигнати от гражданен следовател към следствения отдел на Окръжна прокуратура – Пловдив.

Правилно основният съд е приел, че е налице обоснованото предположение, че обвиняемия С. е съпричастен към деянията, за които му е повдигнато обвинение и че и към настоящият момент такова продължава да съществува. Изводите на първостепенния съд за определянето на тази най-тежка мярка за неотклонение не са разколебани от новонастъпили обстоятелства. Това подозрение се извежда от целия събран доказателствен материал на досъдебното производство: протоколи за претърсвания, изземвания и обиски, протоколите за огледи на иззетите веществени доказателства, протоколи за разпознавания, докладни записки и справки, свидетелски показания (т. 4, т. 5, т. 6, т. 7, т. 9, т. 10 от досъдебното производство).

По отношение на свидетелските показания основният съд правилно е посочил показанията на свидетелите Ж.Д. В., П.Г.Н., И.Н.А., Н.Г.А., Ю.Д.М., Т.И.М. и К.Б.М..

Въззивната инстанция подкрепя напълно и споделя изложените доводи от основния съд за висока степен на обществена опасност на обвиняемия С. и за това, че реалната опасност от извършване на престъпление при изменението на мярката за неотклонение от „Задържане под стража“ в полка е налична. Обстоятелствата, че обвиняемия е трудово ангажиран, има сключен брак, две деца и болна майка, че има постоянен адрес и е неосъждан, не променят горепосочения извод.

Правилно първоинстанционният съд е посочил аргументи, че до момента разследването е в разумни срокове, не само по критериите на ЕКЗПЧОС, а и не е изтекъл срока по чл. 63, ал. 4 НПК с оглед повдигнатите обвинения на С..

По отношение на изложените доводи за разколебаността на обвиненията спрямо С. и съответно за събраните доказателства за тези обвинения следва да се посочи, че тези аргументи би следвало да се изтъкнат при решаване на делото по същество.

С оглед изложеното и на основание чл. 65, ал. 9 от НПК, Военно-апелативният съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 24/21.06.2024 г. по ЧНД № 85/2024 г.

по описа на Военен съд – Пловдив, с което е оставено без уважение искането на защитата на обвиняемия М. Х. С. – ЕГН *****, за изменение на мярката му за неотклонение от „Задържане под стража“ в по-лека.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____